

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/117/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117011993
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4117011993.10

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a prísediacich Ing. Viktora Baraníka a Ing. Dominika Gregušku, v trestnej veci obžalovaného C. V. a spol., pre zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 09.12.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaní

X/ C. V. C. G. Ž. N. K. Z. , narodený XX.X.XXXX U. Y.,
trvale bytom M. M., H., L. Č.. XXXX/X,
X/ L. V. Y. X. Ť. , narodený XX.X.XXXX U. Y.,
trvale bytom T., C. Č.. XXX/X,

X/ T. F. C. A. Á. V. , narodený XX.X.XXXX U. Y.,
trvale bytom T. Č.. XXX,

sa uznávajú za vinných, že:

Obžalovaní C. V., L. V. E. T. F.:

v období mesiacov júl 2013 - august 2013 v Nitre, spoločne s úmyslom vylákať tovar od poškodenej spoločnosti Plastika, a. s., Nitra a s úmyslom za tento tovar poškodenej spoločnosti nezaplatiť, L. V. ako osoba ovládajúca C. V., na ktorého, zneužívajúc jeho finančnú a sociálnu situáciu, za finančnú odmenu previedol obchodný podiel spoločnosti Counsel - RK, s. r. o., Bratislava a ktorý sa stal jej konateľom, L. V. vystupujúc v mene C. V., ako konateľa spol. Counsel - RK, s. r. o., mailovou objednávkou č. 23/7/2013 z 23.7.2013 objednal v poškodenej spoločnosti Plastika a.s. Nitra tovar, pričom poškodená spoločnosť po zaplatení zálohy 5.300,- eur dodala:

1. dňa 24.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 8.628,48 eur, na ktorý vystavila dodací list a faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.7.2013,
2. dňa 25.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 8.628,48 eur, na ktorý vystavila dodací list a faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.7.2013,
3. dňa 25.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 25.885,44 eur, na ktorý vystavila tri dodacie listy a faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.7.2013,
4. dňa 26.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 17.265,96 eur, na ktorý vystavila dva dodacie listy a faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.7.2013,
5. dňa 29.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 3.235,68 eur, na ktorý vystavila dodací list a faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.7.2013,
mailovou objednávkou z X.X.XXXX doobjednali ďalší tovar a poškodená spoločnosť dodala:
6. dňa 2.8.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 6.471,36 eur, na ktorý vystavila dodací list a faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 2.8.2013,
tento tovar, spolu 65 kusov PVC - rúr, poškodená spoločnosť dodala na miesto výstavby - privádzač diaľnice D1 Žiar nad Hronom, kde ho prevzala spoločnosť Dopravex s. r. o., ktorej majiteľom obchodného podielu a konateľom bol T. F. a ktorý výstavbu tohto privádzača realizoval, L. V. E. T. F. vyhotovili kúpnu zmluvu z 1.8.2013 a faktúru č. XXXXXXXXXX, ktorými predstierali, že T. F. kúpil vyššie identifikovaný tovar od spoločnosti C. V. Counsel - RK, s. r. o., vyhotovili zmluvu o pôžičke a uznanie

dlhu a dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok, ktorými predstierali, že C. V. si ako konateľ spol. Counsel - RK, s. r. o., dňa 15.8.2011 požičal od T. F., ako konateľa spol. Dopravex s.r.o., sumu 100.000,- eur v hotovosti a dňa 12.8.2013 tento dlh spol. Counsel - RK, s. r. o., uznáva, zároveň si započítavajú pohľadávku vo výške 79.999,92 eura titulom kúpnej ceny z kúpnej zmluvy a z faktúry č. XXXXXXXX splatnej 1.9.2013 za predaj plastikárskeho tovaru na privádzač diaľnice D1 Ž. W. Q., L. V. zmluvu o pôžičke 100.000,- eur z 15.8.2011, uznanie dlhu vo výške 100.000,- eur a dohodu o započítaní pohľadávok vo výške 79.999,92 eur z 12.8.2013 dal podpísať C. V., Q. C. V. a ani spol. Counsel - RK, s. r. o., si nikdy žiadne peniaze nepožičali ani od T. F. ani od jeho spol. Dopravex s.r.o., všetky tieto písomnosti vystavili s úmyslom vyhnúť sa povinnosti zaplatiť za dodaný a prevzatý plastikársky tovar od poškodenej spoločnosti, keď poškodená spoločnosť žiadala obvinených zaplatiť za tovar, T. F. poškodenému predložil dohodu o uznaní dlhu a započítaní pohľadávok z 12.8.2013, s C. V. sa poškodenej spoločnosti nepodarilo kontaktovať, peniaze doteraz poškodenej spoločnosti nikto nezaplatil, čím poškodenej spoločnosti Plastika a.s. Nitra spôsobili škodu vo výške 64.806,40 eura,

t e d a :

obž. C. V., L. V. E. T. F.:

na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a využili niečí omyl, týmto činom spôsobili značnú škodu, trestný čin spáchali spoločným konaním,

t ý m s p á c h a l i :

obž. C. V., L. V. E. T. F.:

zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1/ Obžalovanému C. V.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na päť rokov uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 3T/109/2017 zo dňa 27.02.2018, právoplatným dňa 27.02.2018, považuje na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného za dostatočný.

2/ Obžalovanému L. V.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, aplikujúc zásadu pre ukládanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje skoršie výroky o trestoch uložené obžalovanému L. V. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 3T/46/2013 zo dňa 31.03.2014, právoplatným dňa 09.04.2014 a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/214/2012 zo dňa 27.10.2014, právoplatným dňa 27.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe škodu spôsobenú poškodenej právnickej osobe Plastika, a.s., so sídlom Novozámocká 222C, Nitra 5, IČO: 00 152 781 v zodpovedajúcom pomere.

Podľa § 59 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku sa obvinenému ukladá primeraná povinnosť, aby podľa svojich síl nahradil poškodenej spoločnosti Arrow Global Limited, spoločnosť založená podľa zákonov Anglicka, so sídlom XX-XX F. C., N. O Spojené kráľovstvo (UK), zapísaná pod registračným číslom: XXXXXXXX, škodu vo výške 82.984,80 eura.

3/ Obžalovanému T. F.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe škodu spôsobenú poškodenej právnickej osobe Plastika, a.s., so sídlom Novozámocká 222C, Nitra 5, IČO: 00 152 781 v zodpovedajúcom pomere.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sú obžalovaní v 1. až 3. rade povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej právnickej osobe Plastika, a.s., so sídlom Novozámocká 222C, Nitra 5, IČO: 00 152 781 škodu vo výške 64.806,40 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra č. 4 Pv 120/14/4403, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 10.11.2017, tento prejednal trestnú vec proti obžalovaným C. V.N., L. V. E. T. F. a na hlavnom pojednávaní v dňoch 10.05.2018, 11.09.2018, 26.02.2019, 30.04.2019, 18.06.2019, 12.09.2019, 19.11.2019 a dňa 03.12.2019 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedkyne poškodenej R.. X. Z., C. U., T. S.E., Y.. Y. C., R. F., Y. Y., Y. T., Ľ. V., K.. J. K., prečítaním výpovedí svedkov R. Ď., Q. V. E. R. F. z prípravného konania, prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a oboznámením podstatného obsahu spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/214/2012 a sp.zn. 2T/10/2015, Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/46/2013 a Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/109/2017.

Obžalovaný C. V. na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2018 uviedol, že je nevinný zo spáchania skutku a vypovedal, že vystupoval v spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. ako nastrčená osoba L. V., ktorý ho oslovil. Jeho úlohou bolo len podpisovať papiere. Dialo sa to v rokoch 2013 až 2015, kedy vystupoval ako konateľ vo viacerých spoločnostiach, a to na požiadanie obžalovaného V., ktorý mu zato sľúbil finančnú odmenu. Na túto ponuku pristúpil, nakoľko to videl ako východisko z nepriaznivej životnej a rodinnej krízy. Od obžalovaného V. žiadne peniaze nedostal. Obžalovaný uviedol, že si nikdy nepožičal žiadne peniaze od obžalovaného F., nikdy mu nenavrhol, že preňho zadováži PVC rúry, prvýkrát ho videl až na výsluchu, nikdy neobjednával žiadny tovar v mene spoločnosti Counsel-RK, s.r.o., ani nemal o takejto objednávke vedomosť. Poprel aj, že by poškodenej spoločnosti nadiktoval nejaký kontakt ohľadne obchodu s PVC rúrami.

Súd postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku na návrh prokurátorky a obhajcu prečítal časť výpovede obžalovaného V. z prípravného konania, pretože pri výpovedi v prípravnom konaní dňa 17.05.2017 uviedol, že obžalovaný V. mu obchodné podiely vo firmách ponúkol za finančnú odmenu s tým, že bude podpisovať nejaké doklady, a že budú písané na jeho meno, ale finančnú odmenu dostal od neho asi iba v troch prípadoch. K podpisom na uznaní dlhu a dohode o započítaní vzájomných pohľadávok obžalovaný V. pripustil, že by mohli byť jeho, ale vzhľadom na to, že v tom čase nevyvíjal žiadnu obchodnú činnosť a vyvíjal ju obžalovaný V., tak bolo veľmi pravdepodobné, že mu niečo dal podpísať. Nemal žiadnu konkrétnu motiváciu podpisovať tie dokumenty, iba to, že obžalovaný V. mu sľúbil finančnú odmenu, ale nikdy mu nič nedal. K rozporom medzi výpoveďami z prípravného konania a z konania pred súdom obžalovaný uviedol, že žiadnu odmenu nedostal a vo všetkom zotrval na svojej výpovedi z hlavného pojednávania, k výpovedi z prípravného konania sa viac odmietol vyjadriť.

Obžalovaný L. V. na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2018 vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku a vypovedať odmietol. Súd preto postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku na návrh prokurátorky prečítal výpoveď obžalovaného V. z prípravného konania, z ktorej vyplývalo, že obžalovaný využil svoje zákonné právo a ani v prípravnom konaní nevypovedal.

Obžalovaný T. F. na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2018 vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku a vypovedal obdobne ako v prípravnom konaní, že bol konateľom spoločnosti Dopravex s.r.o. a v júli 2013 vykonávala jeho firma Dopravex na diaľnici - obchvat Žiar nad Hronom kopanie zárezu a ukladanie vykopanej zeminu na skládku smetiska, čo ale spôsobilo zosuv skládky spolu so zeminou, kde pod skládkou tiekol potok a hrozilo, že skládka túto dolinu celú zapchá. Poukazoval na to, že najrýchlejším riešením tohto problému bolo zatrubnenie potoka. Projektant navrhol na zatrubnenie potoka betónovými rúrami, ale V. L. V., s ktorými sa v tom čase stretol, mu navrhli, že túto pokládku rúr spravia oni, ale s plastovými rúrami. Potom ako mu V. E. V. dodali certifikát k PVC rúram, projektant vypracoval druhý projekt. Vypovedal aj, že v roku 2011 za ním do sídla jeho firmy v T. prišli V. L. V., s tým, že V. chcel požičať 100.000,- eur pre firmu Counsel-RK, s.r.o. tak, že ju do roka vráti. Obžalovaný V. sa vtedy zaručil za obžalovaného V., že peniaze v dohodnutom čase vráti, spísali zmluvu o pôžičke a keď sa mu peniaze nevracali, urgoval V., inak peniaze nevyháňal. Nakoľko mu V. peniaze nevrátil, pri pokládke rúr mu V. L. V. navrhli, že PVC rúry dodajú, položia, a tak by boli s V. vyrovnaní, čiže týmto spôsobom by bola pôžička vrátená. Rúry boli síce na stavbu dodané, ale nemal ich kto položiť, on musel zohnať niekoho, kto rúry odborne položí. Vzhľadom na to, že V. L. V. neurobili prácu na komplet, tak sa spísalo uznanie dlhu, v ktorom sa odrátala čiastka za PVC rúry a zvyšnú časť 20.000,-eur mal ešte V. vrátiť. Dodal, že s poškodenou spoločnosťou Plastika nikdy nič nemal. On dôveroval V., V. bol garantom pôžičky a peniaze odovzdal pri podpise zmluvy, pri ktorej boli prítomní on, V. E. V.. Zmluvu o pôžičke vyhotovoval H. Y. a po podpise zmluvy on sám odovzdal zmluvu svojej účtovníčke; suma 100.000,-eur bola riadne zaúčtovaná a podľa neho bol pri odovzdaní peňazí vystavený aj príjmový a výdavkový pokladničný doklad. Vysvetľoval, že ohľadne vrátenia pôžičky kontaktoval V., pretože V. nepoznal. Tvrdil, že firma Counsel-RK, s.r.o. mu dlhuje ešte 20.000,- eur, ktoré si uňho odrába obžalovaný V.Ď. Ohľadne dovozu rúr na stavbu vypovedal, že tento zabezpečil V. a prevzal ich S.. Uviedol, že ohľadne rúr mal len jediný dokument, a to certifikát pre projektanta. Priznal, že uznanie dlhu medzi jeho spoločnosťou a spoločnosťou Counsel, s.r.o. vyhotovoval on. Po dodaní rúr došlo k započítaniu faktúry za rúry medzi spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o. a spoločnosťou Dopravex s.r.o., s pohľadávkou, ktorá Dopravexu vyplývala zo zmluvy o pôžičke 100.000,- eur, ktorú poskytla spoločnosti Counsel-RK, s.r.o.. Pokládku rúr na úseku asi 100 metrov nakoniec vykonal Y. C.. Dodal, že spoločnosť Dopravex, s.r.o. predal F. - firme Sanbal a že jeho spoločnosť Dopravex, s.r.o. mala v roku 2011 dostatok finančných prostriedkov, inak by nedostali štátne zákazky. Uviedol tiež, že jeden známy- V. mu v tom čase povedal, že obžalovaný V. u neho v herni „predbrával“ peniaze.

Svedkyňa poškodená R.. X. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 26.02.2019 vypovedala, že po telefonických rozhovoroch s V., ktorý zastupoval spoločnosť Vally s.r.o., Bratislava, obdržali dňa 23.07.2013 mailovú objednávku evidovanú od spoločnosti Counsel-RK, s.r.o.. V. ich informoval, že obe spoločnosti patria jemu, mailom oznámil, kde bude miesto dodávky, teda Žiar nad Hronom, privádzač diaľnice D1. Ako kontaktnú osobu určil najskôr S., potom uviedol svoje meno. Dohoda bola taká, že ako nový zákazník uhradil vopred 10 % z celkovej sumy, avšak uhradil len sumu 5.300,- eur, aj napriek tomu mu bol tovar zaslaný. Objednávka sa týkala 59 kusov rúr v celkovej sume 70.106,40- eura a spoločnosť Plastika, a. s. zaslala dňa 24.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 8.628,48 eur, na ktorý vystavila dodací list a faktúru č. XXXXXXXXX zo dňa 24.7.2013, dňa 25.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 8.628,48 eur, na ktorý vystavila dodací list a faktúru č. XXXXXXXXX zo dňa 25.7.2013, dňa 25.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 25.885,44 eur, na ktorý vystavila tri dodacie listy a faktúru č. XXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, dňa 26.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 17.265,96 eur, na ktorý vystavila dva dodacie listy a faktúru č. XXXXXXXXX zo dňa 26.7.2013, dňa 29.7.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN V. SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 3.235,68 eur, na ktorý vystavila dodací list a faktúru č. XXXXXXXXX zo dňa 29.7.2013, dňa 2.8.2013 plastikársky tovar - PVCU rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v hodnote 6.471,36 eur, na ktorý vystavila dodací list a faktúru č. XXXXXXXXX zo dňa 2.8.2013. Prepravu plastikárskeho tovaru zabezpečila spoločnosť Šped-Trans Levice, a.s., za ktorú zaplatila Plastika, a.s. Po splatnosti faktúr kontaktovali V. na tel. čísle XXXX XXX XXX, dohodli si s ním aj stretnutie v Poprade, ktoré sa nakoniec nekonalo. Nakoľko sa s pánom V. nedalo dohodnúť, ona podala dňa 03.10.2013 na súd návrh na vydanie platobného rozkazu, kde bol žalovaný Counsel, s.r.o., nie Dopravex, s.r.o., avšak spoločnosť Plastika, a.s. sa rozhodla v konaní nepokračovať, v domnení, že pohľadávka bude nevyožiteľná. Následne pohľadávku vymáhali na základe mandátnej zmluvy prostredníctvom spoločnosti Return of Money, s tým, že uvedená spoločnosť sa snažila vymôcť pohľadávku od V. E. I. F.Á., ku ktorému sa dostali na základe dodacích listov, na ktorých bola pečiatka spoločnosti Dopravex

s.r.o. a podpis F.. Túto skutočnosť potvrdil aj F. na spoločnom stretnutí v Nitre, kde uviedol, že nakoľko mu V. dlhoval peniaze, V. si týmto spôsobom, že mu dodal plastové rúry na diaľnicu D1, kompenzoval svoju pohľadávku. F. prisľúbil, že zaplatí za dodaný tovar, dokonca sľuboval aj ďalšiu spoluprácu. Svedkyňa uviedla, že sa nikdy nestretla s obžalovaným V.. Ako právnička poškodenej spoločnosti podala v roku 2013 trestné oznámenie. Žiadala náhradu škody vo výške 64.806,40- eura. V súvislosti s prijatou zálohou vo výške 5.300,- eur uviedla, že suma bola spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o. pravdepodobne vložená priamo na ich účet. Poprela, že by Dopravex, s.r.o. u nich niečo objednávala alebo že by u nich táto spoločnosť mala nejakú neuhradenú pohľadávku.

Súd postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku na návrh obhajcu prečítal časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 06.12.2016, pričom nevedela uviesť koho bolo telefónne číslo XXXX XXX XXX, či obžalovaného V. alebo spoločnosti Counsel-RK, s.r.o.. Svedkyňa si nepamätala, čo uviedol obžalovaný F., keď sa s ním stretli ohľadne nezaplatenia za dodané PVC rúry, k zaplateniu jeho pohľadávky obžalovaným V..

Svedok C. U. na hlavnom pojednávaní dňa 26.02.2019 vypovedal, že pracoval v spoločnosti Plastika do roku 2014 a ku skutku si takmer nič nepamätal. Uviedol, že uzatváral obchod s niektorou spoločnosťou telefonicky, osobne sa s nikým nestretol. Predmetom obchodu bolo dodanie rúr o priemere 1.000 mm a dĺžke 6 metrov. Komunikoval so spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o. aj so spoločnosťou Vally s.r.o., konkrétne s osobou, ktorá sa predstavila ako V.. Komunikácia sa týkala nezaplatenej faktúry, následne to prebrali fakturantky a obchodná riaditeľka. Obžalovaného V. a obžalovaného F. nepoznal a nikdy ich nevidel.

Súd postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku na návrh prokurátorky prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 13.12.2016, pretože svedok vypovedal, že po zaslaní dodávky, nastal problém v tom, že faktúry sa z miesta sídla spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. vrátili, preto opätovne zavolať V., pričom si nespomenul, či mu tento uviedol nejakú inú adresu na doručovanie. Keď ho následne opäť kontaktoval, V. sa vykrúcal a potom s ním komunikovala obchodná riaditeľka. Svedok k rozporom uviedol, že na hlavnom pojednávaní neuvádzal túto časť, pretože si nepamätal podrobnosti.

Svedok T. S. na hlavnom pojednávaní dňa 26.02.2019 vypovedal, že pracoval na živnosť ako majster u obžalovaného F. vo firme Dopravex s.r.o., mal na starosti chlapov, nakládku a vykládku tovaru na diaľničnom privádzači. Uviedol tiež, že F. mu zavolať, aby zabezpečil vykládku rúr, ktorých bolo približne 40 - 50 kusov s priemerom 1m a o dĺžke 5-6 metrov. Pri preberaní rúr podpísal doklad na prepravu šoférovi kamiónu, pričom žiadny doklad neprevzal. Následne sa rúry použili na preloženie potoka, pričom túto prácu nerealizovala firma obžalovaného F..

Svedok Y. Y. C. na hlavnom pojednávaní dňa 30.04.2019 vypovedal, že realizoval pokládku plastových rúr na odklonenie potoka pri stavbe privádzača na diaľnici D1 Žiar nad Hronom. Na prácu ho oslovil obžalovaný F., ktorý mu za vykonanie práce aj zaplatil. Materiál mal k dispozícii na stavbe, patril spoločnosti obžalovaného F. a išlo o plastové rúry dĺžky 6 metrov v počte asi 20 kusov.

Svedok R. F. na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2019 vypovedal, že pozná obžalovaného V., ktorý, keď bol na „ulici“, raz za ním prišiel a dal mu podpísať nejaké papiere. Boli spolu na matrike, pričom obžalovaný V. mu dal za to finančnú hotovosť, konkrétne išlo o sumu 100,- eur. Nepoznal ani spoločnosť Vally, s.r.o. ani spoločnosť Counsel, s. r.o. Nikdy netelefonoval do Plastiky.

Svedok Y. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2019 vypovedal, že má právnické vzdelanie a je kamarát obžalovaného F., ktorému v rámci kamarátskych vzťahov poskytoval právne služby. Po nahliadnutí do spisového materiálu, na žiadosť obhajcu obžalovaného F., svedok uviedol, že pre obžalovaného F. na základe jeho pokynov, asi v roku 2011, tento rok uviedol preto, lebo to bolo uvedené v tomto spisovom materiáli, vypracoval zmluvu o pôžičke zo dňa 15.08.2011 uzatvorenú medzi veriteľom spoločnosťou Dopravex s.r.o. a dlžníkom spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o., a taktiež vypracoval aj uznanie dlhu a dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok medzi uvedenými spoločnosťami zo dňa 12.08.2013 na základe pokynov obžalovaného F.. Zmluvy po vyhotovení odovzdal obžalovanému F., ktorý ich pred ním nepodpísal. Svedok nepoznal obžalovaného V..

Svedkyňa Y. T. na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2019 vypovedala, že obžalovaného F. pozná, robí účtovníctvo pre spoločnosť Dopravex kameňolomy. O prejednávanej veci svedkyňa nemala vedomosť, uviedla, že ako externá účtovníčka pracovala pre spoločnosť Dopravex s.r.o., avšak fyzicky nemala

na starosti peniaze v pokladni; jej len obžalovaný F. nechal doklady na firme, ktoré mala zaúčtovať. Mala vedomosť, že v pokladni bývalo v roku 2011 aj okolo 60-70 tisíc eur, s určitosťou uviedla, že v roku 2011 tam bola účtovaná suma 100.000,- eur ako pôžička, ale nevedela uviesť voči komu mala spoločnosť Dopravex s.r.o. túto pohľadávku. Peniaze z pokladne nevyberala, vyberal ich len obžalovaný F.. Pohľadávka bola účtovne vysporiadaná, zanikla, bola uhradená, a to zápočtom za tovar. Poprela, že by podpisovala nejaké prehlásenie v súvislosti s prejednávanou vecou. Po nahliadnutí do ňou podpísaného prehlásenia z mája 2018, v ktorom bolo uvedené, že firma Dopravex, s.r.o. mala bežne v roku 2011 na pokladni sumy presahujúce 100.000,-eur, uviedla, že na prehlásení bol jej podpis a že na hlavnom pojednávaní si nespomenula, že také potvrdenie podpisovala, preto poprela, že také prehlásenie podpísala. Nevedela aký hospodársky výsledok mala spoločnosť Dopravex, s.r.o. v danom období a ani v akej výške odvieďla daň.

Svedok L. V. na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2019 vypovedal, že prevádzkuje kaviareň v centre mesta Turčianske Teplice a pozná všetkých troch obžalovaných, ktorí sa stretávali u neho v kaviarni. Pamätal si, že sa všetci traja obžalovaní stretli asi päť rokov spätne a prejednávali pôžičku, pričom obžalovaný F. mal požičať peniaze obžalovanému V., išlo o sumu 100.000,- eur na nejaký obchod. Minulý rok sa mu obžalovaný F. posťažoval, že peniaze sa mu nevrátili, a že sa popiera existencia pôžičky. Nevedel uviesť, či V. spravil s požičanými peniazmi od obžalovaného F. ani to, či ich minul na automatoch. Obžalovaný V. poprel, že by poznal uvedeného svedka.

Svedok K.. J. K. na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2019 vypovedal, že niekedy v roku 2013 bol ako stavebný inžinier oslovený obžalovaným F., ktorý zastupoval spoločnosť Dopravex s.r.o., so žiadosťou o vypracovanie projektovej dokumentácie na výstavbu obchvatu Žiar nad Hronom, išlo o zatrubnenie potoka. Po obdržaní potrebných podkladov od obžalovaného F., pristúpil k prácam na projekte. Ako materiál potrubia uvažoval použiť železobetónové rúry, prípadne sklolaminátové rúry. Pri technickej konzultácii s obžalovaným F. bola vznesená požiadavka na zmenu železobetónových rúr za PVC rúry. Po doručení technického listu k PVC rúram, pokračoval vo vypracovávaní projektu. Na dôvod zámery materiálu sa obžalovaného F. nepýtal, bolo mu povedané, že mu bol niekto niečo dlžný, a že mu za to ponúka rúry ako kompenzáciu. Svedok ďalej uviedol, že mal byť zatrubnený potok o dĺžke okolo 100 metrov, pričom použité boli asi 5 - 6 metrové rúry s priemerom 1.000 mm. Po nahliadnutí do projektovej dokumentácie na č. l. 115-122 spresnil, že išlo o úsek cez 300 metrov, jeden úsek bol v dĺžke 223,7 m a druhý bol v dĺžke 178,4 , teda ak sa použili 6 metrové rúry, tak to bolo delené 6 + 5% sa ráta na odpad z rúr. Za projekt mu bolo zaplatené spoločnosťou Dopravex s.r.o.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2019 prečítal zápisnicu o výsluchu svedka R. Ď., svedkyne Q. V. a svedka R. F. z prípravného konania.

Zo zápisnice o výsluchu svedka R. Ď. zo dňa 06.07.2015 a zo dňa 06.12.2016 súd zistil, že svedok dlhodobo spolupracoval so spoločnosťou Plastika a.s., pričom vykonával prepravu tovaru v mene spoločnosti Šped-Trans Levice, a.s. Niekedy v júli 2013 ich oslovila spoločnosť Plastika Nitra ohľadne vykonania prepráv na diaľnicu pri Žiari nad Hronom, jednalo sa o PVC rúry, pričom jednotlivé prepravy realizovali rôzni subdodávatelia. Prepravy boli vykonané dňa 24.07.2013 prepravcom K.. R. V. - Yukon s vozidlom F.-XXXYC a vodičom bol Y.m na základe objednávky z plastiky č. W. XXXXXX; tento tovar na mieste dodávky prevzal S., ktorý prevzatie potvrdil svojím podpisom a číslom svojho občianskeho preukazu, dňa 25.07.2013 boli vykonané spolu štyri prepravy, jednu vykonal L. V.E. s vozidlom A. XXXAC/ZHXXXYD na základe objednávky z Plastiky č. W. XXXXXX, túto vykonal Y. a tovar prevzal niekto s pečiatkou firmy Dopravex, druhú prepravu vykonal Turancar s vozidlom W.-XXXEY/NR-XXXYJ na základe objednávky č. W. XXXXXX z Plastiky a vodičom bol N. a tovar prevzal niekto s pečiatkou firmy Dopravex, ďalšiu prepravu na základe objednávky z Plastiky č. W. XXXXXX vykonal T. T. s vozidlom A.-XXXAV/ZV-XXXYE a vodičom bol V.. Tovar prevzal Dopravex a štvrtú prepravu vykonal F. za firmu T. T. vozidlom A.-XXXBN/ZV-XXXYD na základe objednávky Plastiky č. W. XXXXXX, tovar prevzal nejaký S. R., dňa 26.07.2013 vykonal prepravu R. s vozidlom A.-XXXBL/ZH-XXX P., vodičom bol Y., tovar prevzal asi S. na základe objednávky plastiky č. W., dňa 29.07.2013 prepravu vykonal Y. Q. s vozidlom W.-XXX J. na základe objednávky Plastiky č. W., tovar prevzal niekto z Dopravexu a posledná preprava bola vykonaná na základe objednávky Plastiky č. W. XXXXXX dňa 02.08.2013 prepravcom R. V. s vozidlom A.-XXXBJ/ZH-XXXYD, vodičom bol M., tovar prevzal S., ktorý prevzatie potvrdil svojím podpisom a číslom občianskeho preukazu. Všetky faktúry za jednotlivé prepravy boli spoločnosťou Plastika Nitra uhradené.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne Q. V. zo dňa 04.12.2015 a zo dňa 09.01.2017 súd zistil, že svedkyňa, matka obžalovaného V., využila svoje zákonné právo vo veci nevypovedať.

Zo zápisnice o výsluchu svedka R. F. zo dňa 21.08.2017 súd zistil, že svedok z dôvodu nebezpečenstva trestného stíhania jeho osoby, odmietol vo veci vypovedať.

Súd oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osoby obžalovaných 1. - 3. sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z listín predložených spoločnosťou Plastika, a.s. - faktúry, dodacie listy, maily súd zistil, že spoločnosť Plastika, a.s. vystavila spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. faktúru číslo XXXXXXXXXX na sumu 8.628,48 eura za osem kusov PVC rúr, faktúru číslo XXXXXXXXXX na sumu 25.885,44 eura za 24 kusov PVC rúr KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000, faktúru číslo XXXXXXXXXX na sumu 8.628,48 eura za osem kusov PVC rúr KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000, faktúru číslo XXXXXXXXXX na sumu 17.256,96 eura za 16 kusov PVC rúr KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000, faktúru číslo XXXXXXXXXX na sumu 3.235,68-eura za tri kusy PVC rúr KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000, faktúru číslo XXXXXXXXXX na sumu 6.471,36- eura za šesť kusov PVC rúr KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000. K predmetným faktúram boli vystavené aj dodacie listy, z ktorých vyplynulo, že príjemcom tovaru bol buď obžalovaný V. s telefónnym číslom XXXX XXX XXX alebo svedok S. v Žiari nad Hronom. Plastika, s.r.o. tiež vypracovala ponuku na 59 kusov PVC rúr za 59.029,20 eura pre spoločnosť Vally, s.r.o. Z mailovej komunikácie z 23.07.2013 vyplývalo, že konateľ spoločnosti Counsel-RK, s.r.o., C. V. si dňa 23.07.2013 od spoločnosti Plastika, a.s., objednal PVC rúry v počte 59 kusov a následne si dňa 01.08.2013 objednal PVC rúry v počte šesť kusov, pričom ako miesto vykládky určil Žiar nad Hronom, kontaktnú osobu svedka T. S.. Dátum dodania prvej objednávky bol dňa 24.07.2013 a druhej objednávky dňa 02.08.2013.

Z výpisu z Obchodného registra súd zistil, že obžalovaný V. bol konateľom a jediným spoločníkom v spoločnosti Counsel - RK, s.r.o. od 23.06.2011. Predmetom činnosti tejto spoločnosti boli maloobchod, veľkoobchod, vedenie účtovníctva, sprostredkovateľská činnosť, vydavateľská činnosť, organizovanie kultúrnych podujatí a pod. Zo zoznamu z Obchodného registra vyplývalo, že obžalovaný V. ku dňu 30.10.2014 vystupoval ako konateľ vo viacerých spoločnostiach (12-tich), aj v spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. Z výpisu z Obchodného registra na spoločnosť Plastika, a.s. bolo zrejmé, že predmetom činnosti tejto spoločnosti je, okrem iného, aj veľkoobchod s výrobkami z plastov. Z výpisu z Obchodného registra na spoločnosť ER development, s.r.o. súd zistil, že v uvedenej spoločnosti vystupoval ako konateľ a spoločník obžalovaný V.. Z ďalších výpisov z Obchodného registra súd zistil, že obžalovaný F. v minulosti pôsobil ako štatutár a zároveň spoločník v spoločnosti Expossiv s.r.o., K.A.N., s.r.o., Dopravex s.r.o. a Dopravex kameňolomy, s.r.o..

Z výpisu zo zoznamu páchatel'ov vyplývalo, že proti obžalovanému V. bolo dňa 10.10.2013 vznesené obvinenie pre trestný čin sprenevery a dňa 15.10.2014 mu bolo vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu. Vo veci vedenej pod ČVS: ORP-633/OEK-MT-2013 bol dňa 05.01.2015 podaný návrh na podanie obžaloby na obvineného V., pre zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, ktorým mala byť spôsobená škoda vo výške najmenej 26.600,- eur (uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 10.10.2013).

Zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi spoločnosťou Dopravex s.r.o. ako veriteľom a spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o. ako dlžníkom zo dňa 15.08.2011 vyplývalo, že veriteľ poskytol dlžníkovi pôžičku v sume 100.000,- eur, pričom dlžník bol povinný vrátiť poskytnutú pôžičku a zaplatiť dohodnutý úrok veriteľovi najneskôr do 13.05.2013. Zmluvu podpísal konateľ spoločnosti Dopravex s.r.o., obžalovaný F.Á. a konateľ spoločnosti Counsel-RK,s.r.o., obžalovaný V.. Z uznania dlhu a dohody o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 12.08.2013 súd zistil, že spoločnosť Counsel-RK, s.r.o. v zastúpení konateľom obžalovaným V. uznala proti spoločnosti Dopravex s.r.o., zastúpenej konateľom obžalovaným F., dlh vo výške 100.000,- eur, ktorý vznikol zo zmluvy o pôžičke zo dňa 15.08.2011. Zároveň došlo k započítaniu pohľadávok, konkrétne pohľadávky spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. vo výške 79.999,92 eura, ktorá vznikla na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 15.08.2011 medzi spoločnosťou Dopravex s.r.o. a spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o.. Predmetom tejto kúpnej zmluvy bol predaj materiálu: PVCU RURA KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000, za ktorý spoločnosť Counsel-RK, s.r.o. vystavila faktúru

číslo XXXXXXXXX so splatnosťou do 02.08.2013. Po započítaní vzájomných pohľadávok predstavoval dlh spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. proti spoločnosti Dopravex s.r.o. sumu 20.000,- eur.

Z faktúry od firmy MR plyn, s.r.o. Sučany vyplývalo, že uvedená spoločnosť dňa 19.08.2013 vystavila faktúru spoločnosti Dopravex s.r.o. na sumu 4.320,- eur za montáž potrubia so splatnosťou do 02.09.2013, ktorú Dopravex aj zaplatila 17.10.2013.

Z dokladov zaslaných J. K. a z mailu súd zistil, že investor spoločnosť Dopravex s.r.o. požiadala J. K. o vypracovanie projektovej dokumentácie na Panskom potoku a tiež o zmenu materiálu a žiadala nahradiť železobetónové rúry za PVC rúry - K DN1000mm, SN10. Projektant uvedenú požiadavku zapracoval do finálnej verzie projektu. Za spracovanie projektovej dokumentácie vystavil projektant spoločnosti Dopravex s.r.o. faktúry v celkovej sume 1.950,- eur.

Z úradného záznamu z vyťaženia vyplývalo, že bol vyťažovaný obžalovaný V. vo veci podnikateľskej činnosti v spoločnostiach podľa výpisu z Obchodného registra. Obžalovaný V. uviedol, že podniká v oblasti obchodu a predaja elektroniky a materiálov, koná vo všetkých spoločnostiach a o účtovníctvo sa mu stará osoba, ktorú nechcel menovať. Nemenovaná osoba mu vystavovala faktúry, vyhotovovala daňové priznania a pomáhala vo všetkých firmách. Faktúry podpisoval sám, niektoré išiel podpísať do Bratislavy a niektoré mu nemenovaná osoba priniesla na podpis. Obžalovaný V. uviedol, že každá spoločnosť mala asi podnikateľský účet, s týmito účtami disponoval on. Vo všetkých spoločnostiach je platcom DPH, ktoré podával elektronicky, pričom elektronické podávanie DPH bol osobne vybaviť na Daňovom úrade, ale DPH za neho podávala osoba, ktorú nechcel menovať. Zo spoločností uvedených v Obchodnom registri bola aktívna len spoločnosť QWARDO, s.r.o., spoločnosť Counsel-RK, s.r.o. bola predaná.

Z výpisu z účtu Plastika a.s. súd zistil, že dňa 23.07.2013 bola na účet spoločnosti vložená suma 5.300,- eur obžalovaným V..

Z mandátnej zmluvy súd zistil, že spoločnosť Plastika, a.s. ako mandant dňa 15.11.2013 uzatvorila so spoločnosťou K. A. RETURN OF MONEY ako mandatárom, zmluvu, predmetnom ktorej bolo odplatné mimosúdne vymáhanie pohľadávok mandanta mandatárom voči tretej osobe - spoločnosti Counsel-RK, s.r.o.

Z listín predložených spoločnosťou Šped-Trans Levice, a.s., súd zistil, že uvedená spoločnosť vystavila faktúry spoločnosti Plastika, a.s. za prepravu objednávok č. W. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, ktoré boli prepravené z Nitry do Žiaru nad Hronom dňa 24.07.2013, dňa 25.07.2013, dňa 26.07.2013, dňa 29.07.2013 a dňa 02.08.2013. K faktúram boli predložené aj dodacie listy, objednávky a obstarávacie príkazy.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 30.06.2015 vyplývalo, že spoločnosť Counsel-RK, s.r.o. bola evidovaná v registri zamestnávateľov od 09.07.2010 do 30.06.2011. Zamestnancami boli vtedy J. E., I. U., Š. X., Š. F..

Zo správy Daňového úradu Bratislava k daňovému subjektu spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. vyplývalo, že daňový úrad tu vykonal daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2013. Ku dňu 13.07.2015 evidovali voči daňovému subjektu nedoplatky na daniach v sume 73.410,72- eur. Daňový úrad evidoval ako zástupcov daňového subjektu H.. T.. A. C. E. C. V.. Daňový subjekt daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za obdobie rokov 2011-2014, výkaz ziskov a strát a súvahu k 31.12.2011, 31.12.2012, 31.12.2013, 31.12.2014 nepodal. Daňový subjekt s úradom nekomunikoval, zásielky sa vracali s poznámkou „adresát neznámy“. Z rozhodnutia zo dňa 04.06.2013 vyplývalo, že Daňový úrad vyrubil subjektu Counsel-RK, s.r.o., rozdiel dane v sume 54.378,40 eura, na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2012. Z rozhodnutia zo dňa 18.04.2013 vyplývalo, že Daňový úrad zrušil registráciu pre daň z pridanej hodnoty. Z rozhodnutia zo dňa 29.04.2013 vyplývalo, že Daňový úrad nepriznal daňovému subjektu Counsel-RK, s.r.o. nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie marec 2012 v sume 19.387,40 eura a vyrubil mu daňovú povinnosť v sume 17.469,86 eura.

Z výpisov z účtov Tatra Banka, a.s. vyplývalo, že v uvedenej banke mali vedené bežné podnikateľské účty spoločnosť Advice-RK, s.r.o., 228 real s.r.o, Counsel-RK, s.r.o. a Qwardo s.r.o.. Obžalovaný V.

mal, okrem osobného bežného účtu a sporiaceho účtu, aj dispozičné oprávnenie k vyššie uvedeným bežným podnikateľským účtom. Konečné zostatky na účtoch boli minimálne, na účte spoločnosti Advice-RK, s.r.o., bol zostatok mínus 42.962,80 eura. Zo správy ČSOB, a.s. vyplývalo, že v uvedenej banke mala spoločnosť Counsel-RK, s.r.o. vedený účet, ku ktorému mal dispozičné oprávnenie majiteľ účtu obžalovaný V.. Na predmetnom účte neboli vykonávané finančné operácie. Obžalovaný V. mal dispozičné oprávnenie aj k účtu spoločnosti S. L.C.I.. Zo správy VÚB, a.s., Zuno Bank AG, Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., vyplývalo, že obžalovaný V. mal v uvedených bankách vedené účty, na ktorých boli buď nulové alebo mínusové zostatky. V ostatných bankách pôsobiach v Slovenskej republike obžalovaný V. nemal vedené žiadne účty ani mu neboli poskytnuté žiadne produkty.

Z odsúhlasenia pohľadávok vyplývalo, že spoločnosť Plastika, a.s. ku dňu 10.04.2014 evidovala proti spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. pohľadávky v celkovej sume 64.806,40 eura vyplývajúcej z faktúr číslo XXXXXXXXXX zo dňa 24.07.2013, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2013, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 26.07.2013, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 29.07.2013 a číslo XXXXXXXXXX zo dňa 02.08.2013.

Z notárskej zápisnice W. XXX/XXXX vyplývalo, že spoločnosť Dopravex s.r.o. sa spolu s ďalšími spoločnosťami zlúčila a preberajúcou spoločnosťou sa stala spoločnosť Sanbal AT s.r.o., na základe zmluvy o zlúčení.

Z návrhu na zastavenie trestného stíhania zo dňa 10.03.2017 súd zistil, že obhajca obvineného F. podal predmetný návrh na zastavenie trestného stíhania, ktorý odôvodnil tým, že obvinený objektívne nemohol spáchať skutok, ktorý ju mu kladený za vinu vzhľadom na to, že z výsluchu obvineného F., pri ktorom popísal obchodnoprávny vzťah medzi spoločnosťou Dopravex s.r.o. a Counsel-RK, s.r.o., vyplynulo, že nemal nijakú vedomosť o tom, že spoločnosť Counsel-RK, s.r.o. kúpnu cenu za tovar jej dodávateľovi Plastika, a.s., neuhradila. Rovnako bolo preukázané, že obvinený F. nikdy nemal nijaký vzťah so spoločnosťou Plastika, a.s., teda ju objektívne nemohol uviesť do omylu. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj svedkyňa R.. X. Z., ktorá tiež potvrdila obchodnú aktivitu zo strany obvineného V., s ktorým rokovali ohľadne úhrady kúpnej ceny. Na celom zmluvnom vzťahu medzi spoločnosťou Plastika, a.s. a spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o., v prípade ktorého malo, podľa uznesenia, dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu podvodu, nebol obvinený nijako činný. Aktivita obvineného F. sa týkala výlučne zápočtu (uznanie dlhu a dohoda o započítaní vzájomných pohľadávok uzatvorená so spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o.), ktorý upravil akurát spôsob úhrady kúpnej ceny, a ktorý bol navrhnutý a predložený zo strany osôb konajúcich za spoločnosť Counsel-RK, s.r.o.. Z temporálneho hľadiska akékoľvek konanie obvineného F. bolo realizované až po dokonaní skutku, preto nemohlo nijako kauzálne súvisieť so spáchaným skutkom. Z uvedených dôvodov navrhol zastaviť trestné stíhanie.

Zo správy Slovenskej sporiteľne, a.s. súd zistil, že obžalovaný F. bol disponentom na podnikateľských účtoch spoločnosti T. - F. - Dopravex-Servis, spoločnosti Dopravex s.r.o. a spoločnosti IPB-Martin, s.r.o.. Obžalovaný F. nemal v uvedenej banke vedené žiadne osobné účty. Z výpisov z účtu v SLSP, a.s. spoločnosti Dopravex s.r.o. za obdobie od 01.06.2011 do 31.08.2011 sa vklady pohybovali v priemerných sumách 416.000,- eur a výbery boli vyššie ako vklady; konečný zostatok na tomto účte k 01.06.2011 bol mínus 19.815,08 eura; konečný zostatok na účte T. F. - Dopravex-Servis k 01.06.2011 bol 432,53 eura. Voči účtu Dopravex, s.r.o. banka evidovala 17 exekúcií. Zo správy ČSOB, a.s. súd zistil, že obžalovaný F. vystupoval ako disponent na účte spoločnosti K.A.N., s.r.o., na ktorom bol konečný stav účtu ku dňu 31.08.2011 v sume 58.687,24 eura. Zo správy Tatra Banky, a.s. vyplývalo, že obžalovaný F. mal dispozičné oprávnenie k účtom spoločnosti K.A.N., s.r.o. a spoločnosti Dopravex kameňolomy, s.r.o.. Na oba podnikateľské účty banka evidovala viacero exekúcií. Zo správy Sberbank Slovensko, a.s. vyplývalo, že obžalovaný F. mal v banke v období od 23.08.2004 do 27.09.2016 vedený osobný účet, zaťažovaný exekúciou. Za obdobie od 01.06.2011 do 30.08.2011 boli zostatky na účte minimálne. V ostatných bankách pôsobiach v Slovenskej republike obžalovaný F. nemal vedené žiadne účty ani mu neboli poskytnuté žiadne produkty.

Z listín Okresného súdu Bratislava I - Obchodný register zo dňa 26.06.2017 vyplývalo, že bol zapožičaný spis Dopravex s.r.o. a kópie dokladov. Spoločnosť Dopravex s.r.o. uložila do zbierky listín účtovné závierky za roky 2008-2014. Zo správy Okresného súdu Bratislava I - Obchodný register zo dňa 13.05.2019 vyplývalo, že spoločnosť SANBAL AT, s.r.o. nezaložila do zbierky listín účtovné závierky za rok 2011 a 2012.

V prehlásení Y. T., účtovníčka vykonávajúca účtovné služby pre spoločnosť Dopravex s.r.o., zo dňa 07.05.2018 táto uviedla, že uvedená spoločnosť mala bežne v roku 2011 aj v iných účtovných obdobiach na pokladni sumy presahujúce 100.000,- eur, nakoľko spoločnosť vykonávala hotovostné operácie v teréne.

Zo správy z probácie zo dňa 18.04.2019 súd zistil, že obžalovaný V. si splnil Okresným súdom Martin uloženú povinnosť zamestnať sa, zamestnal sa v spoločnosti SolurAir, s.r.o., o čom predložil aj pracovnú zmluvu. Následne sa zamestnal v spoločnosti LEONI Slovakia, spol. s.r.o., o čom taktiež predložil pracovnú zmluvu. Zároveň spolupracoval s probačným a mediačným úradníkom. Zo správy Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.10.2019, konkrétne z priebežnej správy z probačného dohľadu vyplývalo, že obžalovaný V. vykonával probáciu vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/109/2017, pričom dodržiaval podmienky probačného dohľadu. Dňa 05.11.2018 absolvoval sociálno-psychologický výcvik. Splnil súdom uloženú povinnosť zamestnať sa. Počas probačného dohľadu spáchal jeden priestupok v doprave. V procese resocializácie bol ukotvený, izolácia by negatívne ovplyvnila napredovanie a proces resocializácie.

Z pracovného posudku vyhotoveného spoločnosťou LEONI Slovakia, spol. s.r.o. zo dňa 15.04.2019 súd zistil, že obžalovaný V. je v uvedenej spoločnosti zamestnaný od roku 01.03.2013, je hodnotený kladne, ako odborne zdatný a pripravený zvládnuť rôzne úlohy. Zamestnávateľ s obžalovaným V. ráta aj v ďalšom rozširovaní úloh na pracovnom oddelení. Zo správy o psychologickom výcviku zo dňa 22.04.2019 vystavenej H. T. M. C., T. vyplývalo, že obžalovaný V. absolvoval súdom uložený sociálno-psychologický výcvik, na základe, ktorého lektor skonštatoval, že obžalovaný si uvedomuje zodpovednosť za spáchaný trestný čin, zodpovedne pristupuje k životu, je nastavený k vedeniu riadneho života, má stanovené ciele, riziko recidívy je nízke. Zároveň lektor neodporučil uloženie nepodmienečného trestu, nakoľko by mohlo dôjsť k zastaveniu rastu osobnosti, narušeniu kvality pracovnej i súkromnej oblasti a k zvýšenému riziku sociálneho zlyhania.

Zo správ o povesti na obžalovaného V. súd zistil, že mesto Turčianske Teplice nemalo vedomosť, že by sa dopustil priestupku ani o tom, že by jeho správanie bolo prejednávané komisiou verejného poriadku. O majetkových, rodinných či zamestnaneckých pomeroch nemali žiadne informácie. Zo správy ÚPSVaR Martin vyplývalo, že obžalovaný V. nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, posledná evidencia bola od 14.12.2009 do 14.06.2010, a nie je ani poberateľom pomoci v hmotnej núdzi. Z výpisu zo Živnostenského registra bolo zrejmé, že obžalovanému V. vzniklo ku dňu 01.06.2008 živnostenské oprávnenie k viacerým predmetom podnikania. Ku dňu 07.12.2016 nemal aktívne žiadne zo živnostenských oprávnení. Z lustrácie v evidencii priestupkov vyplývalo, že obžalovaný V. sa dňa 29.10.2016 dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktorý mu bolo uložená bloková pokuta zaplatená na mieste. Z lustrácie v databáze súdov STA vyplývalo, že proti obžalovanému V. bolo právoplatne skončené jedno konanie na Okresnom súde Martin. Z lustrácie v registri Generálnej prokuratúry vyplývalo, že obžalovaný V. mal evidované tri záznamy. Z odpisu registra trestov bolo zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v jednom prípade išlo o trestný čin sprenevery a v druhom o trestný čin skrátenia dane a poistného. V oboch prípadoch mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/10/2015 zo dňa 10.02.2016, právoplatným dňa 11.02.2016 bol obžalovaný V. uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 23.02.2012 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmienečným odkladom a probačným dohľadom v skúšobnej dobe štyri roky. Zároveň mu bola uložená povinnosť zamestnať sa alebo sa aspoň preukázateľne uchádzať o zamestnanie; uvedené vyplynulo aj z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/10/2015. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 3T/109/2017 vyplynulo, že obžalovaný V. bol týmto súdom odsúdený rozsudkom dňa 27.02.2018, právoplatným dňa 27.02.2018 za zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona za skutok, ktorý spáchal dňa 25.04.2012 ako štatutárny zástupca Counsel-RK, s.r.o. a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmienečným odkladom a probačným dohľadom v skúšobnej dobe päť rokov. Zároveň mu bola uložená povinnosť zamestnať sa alebo sa aspoň preukázateľne uchádzať o zamestnanie a podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Zároveň bol obžalovanému V. uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu právnickej osoby, prokuristu a generálneho splnomocnenca právnickej osoby na

šesť rokov. Okresný súd Bratislava V. tiež zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/10/2015 z 10.02.2016, právoplatnom 11.02.2016. Slovenská republika bola odkázaná s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Zo správ o povesti na obžalovaného V. súd zistil, že bol Mestskou políciou Prievidza prejednávaný za priestupok v doprave zo dňa 20.05.2015. Zo správy ÚPSVaR Prievidza súd zistil, že obžalovaný V. nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberá dávky pomoci v hmotnej núdzi, ani sociálne dávky a príspevky. Z výpisu zo živnostenského registra vyplývalo, že obžalovaný V. má od 01.03.1990 živnostenské oprávnenie s predmetom podnikania obchod s rozličným tovarom a motorovými vozidlami. Z lustrácie v evidencii priestupkov vyplývalo, že obžalovaný V. bol päťkrát priestupkovo prejednávaný za priestupky v doprave, všetky boli vyriešené uložením blokovvej pokuty. Z lustrácie v databáze súdov STA vyplývalo, že proti obžalovanému V. boli právoplatne skončené štyri súdne konania. Jedno konanie na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 3T/46/2013 nebolo skončené. Z lustrácie v registri Generálnej prokuratúry vyplývalo, že obžalovaný V. mal evidovaných 11 záznamov. Zo správy Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 16.10.2019 súd zistil, že trestná vec vedená pod č. 1Kv 61/16/330 sa stále nachádza v štádiu prípravného konania. Z návrhu na podanie obžaloby vo veci vedenej na Národnej kriminálnej agentúre pod ČVS: PPZ-361/NKA-FP-ST-2015 súd zistil, že na obžalovaného V. a spol. bol dňa 14.02.2017 podaný návrh na podanie obžaloby pre zločin neodvedenie dane a poisťného podľa § 277 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona účinného do 01.10.2012 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Zo správy Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 14.10.2019 súd zistil, že na predmetný súd nebola doposiaľ podaná obžaloba vo veci pod ČVS: PPZ-361/NKA-FP-ST-2015. Z odpisu registra trestov obžalovaného V. vyplývalo, že bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný za majetkovú a hospodársku trestnú činnosť. V dvoch prípadoch mu bol uložený podmienený trest, v jednom prípade podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom, v ďalšom prípade trest alternatívny a v poslednom prípade mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. V prípade prvých troch odsúdení sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/46/2013 vydaným dňa 04.03.2013, právoplatným dňa 09.04.2014 bol obžalovaný V. uznaný vinným z trestného činu úverového podvodu podľa § 250a odsek 1, odsek 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku za skutok spáchaný 15.12.2005 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu päť rokov. Zároveň mu tento súd uložil podľa § 59 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. povinnosť nahraďiť Arrow Global Limited, spoločnosť založená podľa zákonov Anglicka, so sídlom XX-XX F. C., N. O Spojené kráľovstvo (UK), zapísaná pod registračným číslom: XXXXXXXX škodu vo výške 82.984,80 eura; trestný rozkaz bol obžalovanému V. doručený 31.03.2014; obvinenie za tento skutok bolo obžalovanému vznesené dňa 10.10.2012; všetky uvedené skutočnosti potvrdzoval aj pripojený spis Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 3T46/2013. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/92/2011 zo dňa 17.04.2012, právoplatným dňa 17.04.2012 bol obžalovaný V. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom počas skúšobnej doby vo výmere štyri roky. Zároveň bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/135/2008 zo dňa 23.01.2009, právoplatným dňa 23.01.2009, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/214/2012 súd zistil, že obžalovaný V. bol rozsudkom zo dňa 27.10.2014, právoplatným dňa 27.10.2014 odsúdený za skutok spáchaný 04.09.2008 a kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno d), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a za prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 odsek 1 Trestného zákona, pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený v konaní pred Okresným súdom Bratislava I. sp. zn. 3T/46/2013.

Zo správ o povesti na obžalovaného F. súd zistil, že obcou T., v ktorej má tento nahlásený trvalý pobyt nebol bližšie hodnotený. Zo správy ÚPSVaR Martin súd zistil, že obžalovaný F. bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 25.06.1999 do 06.01.2000, vyradený z dôvodu zamestnania sa, následne od 01.04.2000 do 02.10.2000, vyradený z evidencie z dôvodu nástupu na povinnú vojenskú službu a od 03.07.2001 do 31.10.2001, vyradený z dôvodu zamestnania sa. V roku 1999-2001 poberal sociálne dávky. Z výpisu zo živnostenského registra vyplývalo, že obžalovaný F. mal ku dňu 07.12.2016 tri aktívne živnostenské oprávnenia na rôzne predmety podnikania. Z lustrácie v evidencii priestupkov vyplývalo, že obžalovaný F. sa dopustil 28 priestupkov na úseku dopravy, väčšina z nich bola vyriešená blokovoou pokutou, v jednom prípade napomenutím. Z lustrácie v databáze súdov STA súd nezistil žiadne konanie vedené proti obžalovanému F.. Z lustrácie v registri Generálnej prokuratúry vyplývalo, že obžalovaný

F.V. mal evidované tri záznamy. Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný F. bol jedenkrát súdne trestaný s účinkom, že sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/27/2015 zo dňa 20.10.2015, právoplatným dňa 20.10.2015 bol obžalovaný F. a spol. uznaný vinným z prečinu podplácania podľa § 332 odsek 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovanému F. tento súd uložil peňažný trest vo výmere 1.000,- eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, že uznal obžalovaných 1.-3. vinnými zo skutku uvedeného vo výroku rozsudku, právne kvalifikovaného ako zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby, pretože obžalovaní 1.-3. svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej. Obžalovaní 1-3. od poškodenej právnickej osoby Plastika, a.s. vylákali tovar jej uvedením do omylu tým, že predstierali, že za tovar bude poškodenej spoločnosti zaplatené, pričom poškodenej spoločnosti spôsobili značnú škodu vo výške 64.806,40 eura za PVC rúry KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000 v počte 65 kusov (cena týchto rúr bola 70.106,40 eura, záloha bola zaplatená vo výške 5.300,-eur) dodané v júli a v auguste 2013 firme obžalovaného F. - Dopravex, s.r.o. Obžalovaní 1.-3. na škodu cudzieho majetku obohatili spoločnosť obžalovaného F. Dopravex, s.r.o. takým spôsobom, že obžalovaný L.C. V. E. I. T. F. vyhotovili kúpnu zmluvu, ktorou predstierali, že T. F. kúpil PVC rúry tovar od spoločnosti obžalovaného C. V. Counsel - RK, s. r. o., ktorý bol jednoznačne „ovládaný“ obžalovaným V. (výpoveď obžalovaného V.), že vyhotovili zmluvu o pôžičke a uznanie dlhu a dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok, ktorými predstierali, že obžalovaný C. V. si, ako konateľ spol. Counsel - RK, s. r. o., dňa 15.8.2011 požičal od obžalovaného T. F., ako konateľa spol. Dopravex s.r.o. sumu 100.000,- eur v hotovosti a dňa 12.8.2013 tento dlh spol. Counsel - RK, s. r. o. uznal, zároveň si započítali pohľadávku vo výške 79.999,92 eura titulom kúpnej ceny z kúpnej zmluvy z 15.08.2011 za predaj plastikárskeho tovaru, pričom obžalovaný L. V. zmluvu o pôžičke 100.000,- eur z 15.8.2011, uznanie dlhu vo výške 100.000,- eur a dohodu o započítaní pohľadávok vo výške 79.999,92 eur z 12.8.2013 dal podpísať obžalovanému C. V., hoci obžalovaný C. V. a ani spol. Counsel - RK, s. r. o., si nikdy žiadne peniaze od obžalovaného T. ani od jeho spol. Dopravex s.r.o. nepožičali. Týmto konaním spôsobili obžalovaní 1.-3. na cudzom majetku značnú škodu (§125 Trestného zákona), teda bola daná právna kvalifikácia v odseku 3 §-u 221 Trestného zákona. Úmyselným protiprávnym konaním tak porušili záujem chránený zákonom, ktorým je vlastnícke právo. Objektívna stránka konania obžalovaných spočívala v podvodnom vyhotovení a podpísaní zmlúv o pôžičke a uznaní dlhu, ktoré mali obžalovanému F. umožniť nezaplatiť za plastikársky tovar poškodenej spoločnosti Plastika, a.s., resp. mu ušetriť náklady, ktoré mu vznikli pri nepredvídanej situácii súvisiacej so zosuvom skládky, pod ktorou tiekol potok, keď jeho firma Dopravex, s.r.o. realizovala zárez na privádzači diaľnice D1 Žiar nad Hronom a takýmto spôsobom obohatiť firmu Dopravex, s.r.o., v ktorej bol v tom čase jediným spoločníkom a konateľom obžalovaný F..

Trestný čin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, spácha ten, kto v úmysle na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, niekoho uvedie do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak značnú škodu. Nielen pri tomto trestnom čine, ale pri každom jednom trestnom čine musia byť naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu a to objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. Objektom pri trestnom čine je vlastnícke právo, objektívna stránka spočíva, že páchatel uvedie niekoho do omylu, táto osoba v dôsledku svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu a touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku škoda, subjektom v danom prípade je každá trestne zodpovedná osoba a subjektívna stránka tohto trestného činu vyžaduje úmyselné zavinenie. Naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosťou všetkých podstatných skutočností) a jej uskutočnenou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením páchatela alebo inej osoby na strane druhej.

K objasneniu a ustáleniu skutkových zistení prispeli svojimi výpoveďami najmä obžalovaný V., vypočutí svedkovia, skutočnosti získané z prečítaných svedeckých výpovedí, zo všetkých listinných dôkazov, ktorých obsah je súčasťou odôvodnenia rozsudku.

Priamym usvedčujúcim dôkazom voči obžalovaným V. E. F. bola výpoveď spoluobžalovaného V., ktorý už v prípravnom konaní vypovedal, že fungoval v spoločnosti Counsel - RK, s.r.o. ako osoba ovládaná obžalovaným V., že on žiadne rúry neobjednával za spoločnosť Counsel-RK, s.r.o., žiadne peniaze si od obžalovaného F. nepožičal, že on len v rokoch 2013-2015 podpisoval dokumenty, ktoré mu predkladal obžalovaný V. za sľubovanú finančnú odmenu a preto bolo možné, že podpísal aj dohodu o pôžičke, aj uznanie dlhu ako aj dohodu o započítaní pohľadávok, na základe ktorých došlo k obohateniu sa spoločnosti Dopravex, s.r.o. Z výpovedí obžalovaného V. bolo zrejmé, že vystupoval ako osoba riadená obžalovaným V., ktorý ho využil na spáchanie podvodu tým, že mu dával podpisovať rôzne dokumenty. Podpísaním sporných dokumentov obžalovaným V. za spoločnosť Counsel-RK, s.r.o., v ktorej sa obžalovaný V. stal spoločníkom a konateľom na podnet obžalovaného V., chceli obžalovaní 1.-3. dosiahnuť obohatenie sa na úkor spoločnosti Plastika, a.s. Podľa výpovede obžalovaného V. všetko zabezpečil a zariadil obžalovaný V., on len podpísal všetky dokumenty, ktoré mu na podpis predložil obžalovaný V.. Uvedené dopĺňajú aj výpovede svedkyne X. Z. E. L. U., ktorí potvrdili, že uzatvárali obchod so spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o., ale s akou osobou vlastne komunikovali, uviesť nevedeli; túto osobu kontaktovali na telefónnom čísle XXXX XXX XXX, ktoré však patrí obžalovanému V. (zápisnica o vylúčení obžalovaného V. z prípravného konania); rovnaký kontakt bol uvedený aj na dodacích listoch, bolo teda jasné, že predmetný obchod medzi Plastikou a Counsel RK, s.r.o. fakticky inicioval a následne aj realizoval obžalovaný V. (listiny predložené poškodenou spoločnosťou). Z výpovede ďalších svedkov (výpovede svedkov Z., S., Ď.) súd zistil, že na základe mailovej objednávky č. XX/X/XXXX z 23.7.2013 konateľa spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. obžalovaného V. (S. V.), pričom Counsel-RK, s.r.o. reálne nikdy nepodnikala (výpoveď obžalovaného V., výpisy z obchodného registra, správy Daňového úradu Bratislava, výpisy z účtov spoločnosti Counsel-RK, s.r.o.), pričom pôvodná objednávka bola od spoločnosti Vally, s.r.o., v ktorej konateľom bol svedok F., ktorý mal byť tiež bielym koňom obžalovaného V. (výpoveď svedka F.), Plastika, aj na základe toho, že jej bola zaplatená záloha vo výške 5.300 eur za objednaný tovar obžalovaným V. (výpis z účtu Plastika, s.r.o.) dodala prostredníctvom dopravcu Šped Trans Levice, a.s. 65 PVC rúr typu KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000l, ktoré na stavbe - pri obchvate diaľnice D1 Žiar nad Hronom prevzal buď svedok S., ktorý pracoval ako živnostník pre obžalovaného F., alebo niekto s pečiatkou firmy Dopravex (výpoveď svedka S., L. Ď., listiny predložené spoločnosťou Šped-Trans Levice a poškodenou Plastikou, a.s.), pričom zatrubnenie potoka plastovými rúrami realizovala firma MR plyn, s.r.o., resp. svedok C. (výpoveď svedka C., faktúra firmy MR plyn, s.r.o.). Uvedené rúry sa položili na zatrubnenie potoka podľa projektovej dokumentácie, ktorú na základe objednávky od obžalovaného F., zmenil projektant tak, že namiesto pôvodne železobetónových rúr do projektu zapracoval PVC rúry, pretože obžalovaný F. to tak požadoval (doklady zaslané svedkom K. listiny predložené spoločnosťou Šped-Trans Levice, a.s., výpoveď svedka J. K..). K zaplateniu dodaných PVC rúr poškodenej spoločnosti Plastika, s.r.o. nedošlo ani zo strany Counsel-RK, s.r.o. ani zo strany Dopravex, s.r.o., pričom nezaplatenie obžalovaný F. poškodenej spoločnosti dôvodil kompenzáciou pohľadávok (výpoveď svedkyne X. Z., odsúhlasenie pohľadávok, mandátna zmluva, zmluva o pôžičke uzavretá medzi spoločnosťou Dopravex s.r.o. ako veriteľom a spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o. ako dlžníkom zo dňa 15.08.2011, uznanie dlhu a dohody o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 12.08.2013).

Dôvody, pre ktoré súd neuznal v žiadnom smere obranu obžalovaného F., že nemal nijakú vedomosť o tom, že spoločnosť Counsel-RK, s.r.o. kúpnu cenu za tovar jej dodávateľovi Plastika, a.s., neuhradila, pretože nikdy nemal nijaký vzťah so spoločnosťou Plastika, a.s., teda ju objektívne nemohol uviesť do omylu a že jeho aktivita sa týkala výlučne zápočtu (uznanie dlhu a dohoda o započítaní vzájomných pohľadávok uzavretá so spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o.), ktorý len upravil spôsob úhrady kúpnej ceny, boli nielen už skôr rozvedené dôkazy, ale najmä nasledujúcimi dôkazmi preverené fakty:

1. Spoločnosť Counsel-RK, s.r.o. ani obžalovaný V. nikdy nevykonávali žiadnu reálnu obchodnú činnosť, teda firma Counsel-RK, s.r.o. bola len spoločnosťou, ktorá bola založená za účelom spáchania podvodu (výpoveď obžalovaného V., výpisy z obchodného registra, výpis zo zoznamu páchatel'ov na obžalovaného V., pripojené spisy iných súdov, úradný záznam z vyťaženia, správa Daňového úradu Bratislava, správa Sociálnej poisťovne, výpisy z účtov bankových inštitúcií týkajúcich sa obžalovaného V., prípadne jeho spoločností).

2. Uzavretie zmluvy o pôžičke medzi spoločnosťou Dopravex s.r.o. ako veriteľom a spoločnosťou Counsel-RK, s.r.o. ako dlžníkom dňa 15.08.2011, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky 100.000,-eur spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. so splatnosťou dňa 13.05.2013 a následné uznanie dlhu a dohody o započítaní vzájomných pohľadávok dňa 12.08.2013 bolo len fiktívne. O fingovaní týchto dokumentov svedčila jednak neobvyklá dlhá doba splatnosti (vyše dvoch rokov) pohľadávky spoločnosti Dopravex, s.r.o. a jednak dátum podpísania uznania dlhu a dohody o zápočte, ktorá korešpondovala práve s

obdobím, kedy boli PVC rúry dodané na stavbu, pričom kúpna zmluva medzi Dopravexom ako kupujúcim a Counsel RK, s.r.o. ako predávajúcim, predmetom ktorej mal byť plastikársky tovar, bola datovaná, podľa dohody o započítaní vzájomných pohľadávok, ešte dňa 15.08.2011 (výpoveď obžalovaného V., že podpisovanie pre obžalovaného V. vykonával v rokoch 2013 až 2015 a že si nikdy od F. nepožičal žiadne peniaze, výpisy z obchodného registra, výpisy z bankových účtov Counsel-RK, s.r.o., z ktorých nevyplývalo, že by sumou 100.000,-eur niekedy obžalovaný V. alebo jeho spoločnosť Counsel-RK, s.r.o., disponovala, samotné inkriminované zmluvy). Súd o tom, že by k poskytnutiu pôžičky 100.000 eur obžalovanému V. skutočne došlo, nepresvedčili ani výpovede svedkov obhajoby T. E. Y., ktorí mali potvrdiť, že došlo k reálnej pôžičke obžalovanému V., pretože títo svedkovia neboli pri odovzdávaní peňazí. Svedkyňa T. len evidenčne zaúčtovala túto sumu na pokyn obžalovaného F. bez toho, aby požičané peniaze videla, fyzicky nemala na starosti peniaze v pokladni, preto aj jej prehlásenie z mája 2018 o tom, že spoločnosť Dopravex, s.r.o. mávala v pokladni aj okolo 60-70 tisíc eur bolo potom irelevantné. Svedok Y. zas uviedol, že obžalovanému F.V. len vypracoval zmluvu o pôžičke a uznanie dlhu a dohodu o započítaní pohľadávok, ale nevedel presne kedy tieto dokumenty pre F. vyhotovil (uvádzal, že asi v roku 2011, ale až po tom, keď tento rok videl na týchto listinách, do ktorých nahliadol na žiadosť obhajcu obžalovaného), avšak pred ním tieto dokumenty obžalovaný F. nepodpísal; obžalovaného V. vôbec nepoznal. Obranu obžalovaného F. nakoniec v podstate nepotvrdil ani svedok V., pretože tento sa vyjadril len v tom smere, že všetci traja obžalovaní sa asi pred piatimi rokmi pred jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2019 u neho v kaviarni stretli a prejednávali pôžičku obžalovanému V. vo výške 100.000,-eur (podľa zmluvy o pôžičke táto bola uzavretá ešte v roku 2011). Tento svedok nakoniec neuviedol, že by videl, že by obžalovaný F. skutočne poskytol takúto sumu obžalovanému V..

3. Bolo dôležité uviesť, že nebolo pravdou, ako uviedol obhajca obžalovaného F. v návrhu na zastavenie trestného stíhania, že konanie obžalovaného F. bolo realizované až po dokonaní skutku, preto nemohlo nijako kauzálne súvisieť so spáchaným skutkom. Uvedené tvrdenie vyvrátilo nielen to, že rúry dodané Plastikou boli vo výške 64.806,40 eur a zápočet bol až na sumu 79.999,92 eura a ak by naozaj obžalovaný V. dlhoval obžalovanému F. sumu 100.000 eur a obžalovaný V. dodal rúry len za 64.806,40 eur, obžalovaný F. ako podnikateľ, ktorého cieľom je dosahovanie zisku, by nikdy nemohol pristúpiť na zápočet, na základe ktorého by bol stratový o viac ako 15.000 eur a jednak to, že obžalovaný F., podľa zmluvy o započítaní pohľadávok, mal od firmy Counsel RK, s.r.o. kúpiť dva roky pred tým, ako došlo k zápočtu plastikársky tovar označený ako PVCU RURA KAN KORUG SN 10 HR DN 1000x6000, teda rúry s presne takým istým označením ako Plastika dodala v júli a v auguste 2013 na privádzač diaľnice D1 - Žiar nad Hronom na základe objednávky od firmy Counsel RK, s.r.o.; bolo pozoruhodné, že práve tieto isté rúry kúpené v roku 2011 boli vhodné na stavbu, ktorú realizovala firma Dopravex až v roku 2013; podľa uvedeného obžalovaný F. už v auguste 2011 vedel predvídať, že v auguste 2013 bude potrebovať presne také rúry aké kúpil ešte v roku 2011 od firmy obžalovaného V..

Obrana obžalovaného V., že listiny, ktoré mu prekladal obžalovaný V., nečítal, tiež neobstála, pretože obžalovaný konal ako bytosť svojprávna pri zmysloch, jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená nebola, a ani v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by svedčil tomu, že obžalovaný V. bol fyzicky alebo psychicky k podpisom na listinách donucovaný, a preto riziko, že listiny nečítal, iba podpísal ide na jeho vrub a neexkulpuje ho z konania, ktorým porušil zákon. Obhajoba obžalovaného V. spočívala v tom, že on len takýmto spôsobom chcel preklenúť svoju nepriaznivú životnú a rodinnú krízu. Obžalovaný V. tým, že sa stal jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti Counsel-RK, s.r.o. na podnet obžalovaného V., aby si takýmto spôsobom „privyrobil“ a následné podpisovanie listín, ktoré mu obžalovaný V. predkladal na podpisovanie, poskytol súčinnosť na spáchanie zločinu podvodu, i keď na druhej strane súd dospel k presvedčeniu, že k takémuto konaniu bol využitý len ako tzv. „biely kôň“ obžalovaným V., a preto túto jeho pozíciu a mieru zavinenia súd zohľadnil aj pri rozhodovaní o treste.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich akoby trestný čin spáchal sám. Pri spolupáchatelstve sa vyžaduje spoločný úmysel páchatelov, zahrňujúci tak ich spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa, ktorým porušujú alebo ohrozujú záujem chránený Trestným zákonom. Každý zo spolupáchatelov zodpovedá teda zásadne za celú škodu (resp. iný škodlivý následok) spáchaný trestným činom, resp. za trestný čin v celom jeho rozsahu, pokiaľ bol spáchaný spoločným konaním a pokiaľ sa naň vzťahovalo zavinenie. Predpokladom trestnej zodpovednosti spolupáchatelov je vzájomná dohoda aspoň dvoch páchatelov na tom, že spáchajú trestný čin. Spoločný úmysel pri spolupáchatelstve pritom nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou páchatelov, pričom pre

vyvodenie trestnej zodpovednosti stačí aj dohoda konkludentná. Každý zo spolupáchateľov si však musí uvedomovať, že jeho konanie a konanie ostatných spolupáchateľov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. aspoň s tým musí byť uzrozumený. O spáchanie trestného činu spoločným konaním ide v uvedenom zmysle aj vtedy, ak jednotlivé zložky spoločnej trestnej činnosti naplnil každý zo spolupáchateľov, alebo len niektorý zo znakov konania uvedeného v konkrétnej skutkovej podstate trestného činu, resp. aj vtedy, ak síce samy osebe nenapĺňajú znaky konania uvedeného v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, avšak vo svojom súhrne tam uvedené konanie napĺňajú. Pri konaní v spolupáchateľstve tak nie je nevyhnutné, aby každý z obžalovaných vykonal celé konanie a naplnil každý osobitne a samostatne všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Súd preto v danej veci vyhodnotil, že každý z obžalovaných sa priamo a osobne podieľal na čine a vykonával určitú činnosť, ktorá ako súhrn konaní vcelku bola posúdená ako trestný čin. Bez vzájomnej súčinnosti a účasti obžalovaných 1.-3. na skutku by k dokonaniu trestného činu nedošlo, preto konanie obžalovaných 1.-3. súd posúdil ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Trestného zákona. Žalovaný podvod spáchali obžalovaní so spoločným úmyslom zahŕňajúcim ich spoločné konanie ako aj sledovanie jedného spoločného cieľa - obohatiť spoločnosť Dopravex s.r.o., v ktorej bol spoločníkom a konateľom obžalovaný F. na úkor spoločnosti Plastika, a.s., pričom iniciátorom celého tohto „podvodu“ bol obžalovaný V. a obžalovaný F. sa na ňom zúčastnil tým, že za plastový tovar dodaný poškodenou spoločnosťou Plastika, a.s. nezaplatil, zapracoval ho do diela tvrdiac, že V. požičal 100.000 eur a týmito rúrami si svoju neexistujúcu pohľadávku voči V. započítal, čím prispel k spáchaniu podvodu - vylákať tovar od dodávateľa, resp. bez jeho účasti by podvod nemohol byť zrealizovaný. Bolo zrejmé, že od začiatku všetci traja obžalovaní nemali v úmysle za PVC rúry zaplatiť, pretože nikto z obžalovaných nedisponoval potrebnými finančnými prostriedkami na ich zaplatenie (správy bankových inštitúcií týkajúce sa obžalovaného F., notárska zápisnica W. XXX/XXXX, výpisy z účtov bánk obžalovaného V., resp. jeho spoločností, správa daňového úradu Bratislava, listiny z Okresného súdu Bratislava I obchodný register ohľadne firmy Dopravex, s.r.o.).

Z hľadiska konania obžalovaného V. a F. dospel súd k záveru, že títo obžalovaní sa svojím protiprávnym konaním ako trestne zodpovedné osoby dopustili trestného činu značnej závažnosti (škoda značná, čo vyplynulo z odsúhlasenia pohľadávok spoločnosti Plastika, a.s. v sume 64.806,40 eura) a konali tak v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chceli spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený zákonom a tento úmysel bol zrejмый z ich aktívneho konania pri spáchaní skutku pri vyhotovovaní fiktívnych zmlúv. Z hľadiska konania obžalovaného V. dospel súd k záveru, že tento konal minimálne v nepriamom úmysle v zmysle § 15 písmeno b) Trestného zákona, pri ktorom je oslabená vôľová zložka, lebo vedel, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený zákonom spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobil bol s tým uzrozumený, pretože nepočítal so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla zabrániť následku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, akou mierou konania spoluobžalovaní prispeli k spáchaniu zločinu, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoby obžalovaných ako aj možnosť ich nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného V. súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými

činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické. Osobu páchatel'a preto treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný V. bol dvakrát súdne trestaný naposledy rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 3T/109/2017 zo dňa 27.02.2018, právoplatným dňa 27.02.2018 za zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona za skutok, ktorý spáchal dňa 25.04.2012 a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmiennečným odkladom a probačným dohľadom v skúšobnej dobe päť rokov. Okresný súd Bratislava V. súčasne zrušil predchádzajúci výrok o treste rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/10/2015 z 10.02.2016, právoplatnom 11.02.2016. Keďže zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Tr. zák. obžalovaný spáchal vo viacčinnom súbehu so zločinom skrátenia dane a zločinom neodvedenia dane a poistného, boli splnené všetky zákonné predpoklady - formálne podmienky zakotvené v ustanoveniach § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady. Napriek uvedenému konštatovaniu však súd považoval uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady vo výmere 3 roky až 13 a štyri mesiace, vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti za neprimerane prísne, čo by bolo v rozpore so zásadou proporcionálnosti trestu. Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a (obžalovaný V. bol pri spáchaní trestnej len akýmsi nástrojom v rukách druhého, resp. „bielym koňom“) a možnosti jeho nápravy. V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania súhrnného trestu podľa ustanovení § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona súd teda skúmal aj to, či sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa ustanovenia § 44 Tr. zák., teda či trest uložený skorším rozsudkom možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. V zmysle ustanovenia § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Postup podľa tohto citovaného zákonného ustanovenia v danom prípade nebol vylúčený. Opačný záver, ku ktorému by mohol viesť príliš reštriktívny výklad tohto zákonného ustanovenia, by inak znamenal nemožnosť „zmierniť neprimeranú tvrdosť zákona“ v takých prípadoch, ako je i tento, a s čím by bolo nevyhnutne späté nerešpektovanie jednej zo základných zásad ukladania trestu - zásady proporcionálnosti trestu, ktorá je jedným z kritérií prispievajúcich k tomu, aby bol trest uložený na základe zákona trestom spravodlivým. V intenciách vyššie spomínaných základných zásad ukladania trestov súd nepovažoval súhrnný trest odňatia slobody, na uloženie ktorého boli splnené formálne podmienky ustanovené v § 42 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák., za trest, ktorý by zodpovedal požiadavkám proporcionálnosti - primeranosti a spravodlivosti trestu. Podľa názoru súdu súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému V. rozsudkom Bratislava V. sp. zn. 3T/109/2017 zo dňa 27.02.2018, právoplatným dňa 27.02.2018 vo výmere tri roky s podmiennečným odkladom a probačným dohľadom v skúšobnej dobe päť rokov je dostatočný - primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti, a to tak na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu obžalovaného. Tento trest dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy, mieru jeho konania na spáchanom trestnom čine a pomery obžalovaného (správy z probácie, pracovný posudok spoločnosti Leoni, s.r.o., správa o psychologickom výcviku).

Pokiaľ išlo o obžalovaného V. súd pri výmere trestu tiež prihliadol na osobné pomery obžalovaného, keď zistil, že tento bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, pričom trikrát sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, naposledy bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Bratislava I. sp. zn. 3T/46/2013 z 31.03.2006, ktorým bol obžalovaný V. odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 5 rokov. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd preto u obžalovaného zistil okolnosť uvedenú pod písmenom j), že pred spáchaním tohto trestného činu viedol riadny život, pretože, rovnako ako u obžalovaného F. neprihliadal na zahladené odsúdenia. Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu, na spáchanie viacerých trestných činov nemohol prihliadať, nakoľko tomu bránilo stanovisko Najvyššieho súdu SR Tpj 104/2009, z ktorého vyplýva, že ak súd ukladá súhrnný trest za viacero trestných činov, vylučuje to pričítanie priťažujúcej okolnosti podľa

písmena h), lebo by išlo o dvojité pričítanie nepriaznivej okolnosti pre obžalovaného, že tento spáchal viac trestných činov. Pre prevládajúci pomer poľahčujúcich okolností znížil preto súd o jednu tretinu hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby z 10 rokov na sedem rokov a osem mesiacov podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona. Vzhľadom na to, že súd odsudzoval obžalovaného za skutok, ktorý spáchal skôr, ako bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava 1 dňa 31.03.2014 a vyhlásený rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/214/2012 dňa 27.10.2014, bolo potrebné postupovať podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a súd tak musel obžalovanému ukladať trest súhrnný, a to podľa zásady na ukladanie trestu úhrnného, upravenej v § 41 odsek 2 Trestného zákona. V danom prípade bol obžalovaný skoršími súdnymi rozhodnutiami právoplatne odsúdený pre úmyselné trestné činy, pričom v tomto konaní ho súd odsudzoval za úmyselný zločin podvodu, a tak pri odsudzovaní za viaceré úmyselné trestné činy, spáchané dvoma a viacerými samostatnými skutkami, z ktorých jeden trestný čin bol jednoznačne zločinom, musel súd zostrieť trestnú sadzbu z týchto dvoch trestných činov prísnejšie trestnú. Samotné zostrenie trestnej sadzby spočívalo v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona v tom, že súd zvýšil hornú hranicu tejto trestnej sadzby o jednu tretinu. Po použití asperačnej zásady bola trestná sadzba pre obžalovaného určená výmerou na tri roky až 123 mesiacov. V dôsledku uloženia súhrnného trestu súd následne postupom podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona nevyhnutne zrušil výroky o treste, uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 3T/46/2013 z 31.03.2014 a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/214/2012 z 27.10.2014 v, pretože odsúdenie za tieto skutky poňal do vlastného výroku o treste v tomto konaní spolu s povinnosťou uloženou mu podľa § 59 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 3T/46/2013. Súd pri úvahách o výmere a druhu trestu skúmal osobu obžalovaného, možnosť jeho nápravy, prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi, mieru zavinenia a dospel tak k presvedčeniu, že všetky tieto skutočnosti, ale najmä doba medzi konaním obžalovaného a vyhlásením konečného rozhodnutia oprávňovali súd uložiť obžalovanému aj podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom. Súd nepovažoval na dosiahnutie účelu trestu za nevyhnutné a potrebné uloženie trestu nepodmieneného, a preto mu uložil trest odňatia slobody na tri roky so skúšobnou dobou na 5 rokov, a to so súčasným nariadením povinnosť uhradiť škodu v skúšobnej dobe v zodpovedajúcom pomere, teda v 1/3-ine. Touto výmerou, aj vzhľadom na tresty ostatných spoluobžalovaných, súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný V. bol jedným z hlavných aktérov žalovaného zločinu.

Súd pri obžalovanom F.i pri ukladaní trestu prihliadol na osobné pomery páchatel'a a zistenie, že tento bol naposledy súdne trestaný v roku 2014, pričom sa na neho hľadá akoby nebol dosúdený. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona tak súd u neho prihliadol na okolnosť uvedenú pod písmenom j) s tým, že obžalovaný doteraz viedol riadny život (súd neprihliadal na záznam, kde sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený) a z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného žiadnu nezistil. S prihliadnutím na pomer týchto okolností súd s použitím ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, v dôsledku čoho potom ukladal trest odňatia slobody v rozpätí upravenej trestnej sadzby - tri roky až sedem rokov a osem mesiacov. Súd dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie, zohľadňujúc aj mieru jeho konania na spáchanom zločine, bude v prejednávanej veci u obžalovaného F. dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody, a to vo výmere tri roky s probačným dohľadom, teda na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na tri roky s presvedčením, že takto uložený trest bude spravodlivý a primeraný. Takýto trest podľa názoru súdu plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení. Na prehĺbenie výchovného pôsobenia trestu súd integroval, so súčasným uložením probačného dohľadu, aj povinnosť počas skúšobnej doby uhradiť poškodenej právnickej osobe Plastika, a.s. škodu v zodpovedajúcom pomere, teda v 1/3-ine.

Keďže súd nemal pochybnosti o rozsahu poškodenou právnickou osobou Plastika, a.s. uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 64.806,40 eura, ktorá bola aj súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, súd v adhéznom konaní poškodenej obchodnej spoločnosti túto včas a riadne uplatnenú sumu, priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.